

EXPOSICIÓ AMB LA CREACIÓ MÉS ACTUAL

La col·lecció de La Panera dialoga amb la de la Suñol

► 'Res no s'atura' enfronta obres contemporànies dels dos fons

NATÀLIA FARRÉ
BARCELONA

Lleida té dues importants col·leccions d'art contemporani. Una de privada i una altra de pública. La primera, la que custodia la Fundació Sorigué, va exposar per primera vegada una selecció de les seves peces a Barcelona el març passat, a l'edifici històric de la Universitat de Barcelona. La segona, la que forma els fons del Centre d'Art La Panera, debuta ara a la ciutat de la mà de la Fundació Suñol. La poca presència de les dues col·leccions a la capital catalana és temporal en el cas de la Fundació Sorigué -està en un procés de descentralització dels seus fons per donar-los a conèixer a tot el territori- i delimitada en el cas de La Panera: «Treballem d'esquena a Barcelona perquè necessitem una veu pròpia», afirma Glòria Picazo, directora del centre. Una màxima que trenca amb *Res no s'atura*, l'exposició que fins al 3 de maig presenta a la capital catalana 19 peces de la col·lecció de Lleida.

►► 'Sense títol V', dels germans Rosado.

Les obres de La Panera dialoguen en la mostra amb 16 treballs dels fons de la Suñol. Dues col·leccions que es complementen artísticament -només dos creadors, Ignasi Aballí i Jordi Colomer, coincideixen en els dos fons- i temporalment, ja que una comença on acaba l'altra. La de Barcelona cobreix el segle XX i la de Lleida comença amb el XXI: «S'ha construït amb risc de present i mirant cap al futur», apunta Picazo. Un risc que va començar el 1997, amb la primera Biennial d'Art Leandre Cristòfol, moment en què

la col·lecció es va posar en marxa, tot i que el centre no va arribar fins al 2003. La col·lecció Suñol està en funcionament des de la dècada dels 60.

MATEIXOS TEMES, DIFERENTS VISIONS / Però totes dues són testimoni de com, tot i el salt generacional, hi ha una certa continuïtat de criteris i plantejaments formals en la creació. Temes com el cos, la identitat, el paisatge, la ciutat, el jo i els altres es despleguen en les sales a partir de petits grups d'obres que «estableixen relacions formals o conceptuals, i també xocants o sorprenents», diu Picazo. Així, Frederic Amat i Eulàlia Valldo-sera comparteixen paret amb dues peces que parlen del cos jacent, d'una manera molt pictòrica en el cas del primer i amb un tractament molt fotogràfic en el de l'artista.

El cos fragmentat, el jo i els altres són les qüestions que aborda un altre conjunt de peces, entre les quals figuren l'escultura de dos caps *Piscina*, d'Alberto Peral; el cervell *Dobrenta*, de Zush; i la instal·lació d'un home penjat a qui només se li veuen les cames dels germans Rosado. La identitat centra una altra sala a partir dels pintallavis fotogràfics per Ana Laura Aláez, els talons de resina reproduïts per Juan Luis Moraza i les instantànies de sabates fetes per Alberto García-Alix.

El paisatge va tancant el passeig amb obres d'Hernández Pijuan, Marina Núñez i Uslé. Per acabar amb la destrucció del paisatge amb dues peces monumentals *Paisatge & Pròtesi*, de Francesc Abad, i *Demolicions, descampats i hortes urbanes*, de Lara Almarcegui. =

►► Una de les sales de l'exposició, amb l'obra 'Piscina', d'Alberto Peral, en primer pla.

L'ORQUESTRA del LICEU i la Romàntica de Bruckner

FEBRER 2014

DV 21 → 20,30h
DS 22 → 19h
DG 23 → 11h
SALA 1 Pau Casals

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

JOSEP PONS director

• BRUCKNER » *Simfonia núm. 4 "Romàntica"*

Preu: a partir de 10€

AUDITORI

www.auditori.cat

Lepant 150
08013 Barcelona

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

Col·labora en la seva organització

Mitjans patrocinadors de l'OBC

Segueix-nos a

